

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: 1 Korinthiërs 15, 16 - 19
Morgendienst / Middagdienst

Broeders en zusters,

1. **Zingen : Lied 215 : 1- 3**
2. **Schuldbelijdenis door het zingen van Psalm 51 : 4 en 5**
3. **Genadeverkondiging en aansluitend zingen : Gezang 68 : 1, 2 en 3 (GK 25)**
4. **Gebed om vernieuwing door de Heilige Geest**
5. **Schriftlezing : 1 Korinthiërs 15 : 1 - 28**
6. **Zingen : Psalm 118 : 5 en 6**
7. **Tekst : 1 Korinthiërs 15 : 16 – 19**
8. **Zingen : Gezang 114 : 1, 2en 4**
9. **Lezing van de wet**
10. **Zingen : Psalm 119 : 1 en 4**
11. **Dankzegging en voorbede**
12. **Dienst van de offerande**
13. **Slotzang : Gezang 99 : 1 en 3 (NG 56)**

Middagdienst

1. **Zingen : Lied 215 : 1- 3**
2. **Gebed om zegen over de eredienst**
3. **Schriftlezing : 1 Korinthiërs 15 : 1 – 28**
4. **Zingen : Psalm 118 : 5 en 6**
5. **Tekst : 1 Korinthiërs 15 : 16 -19**
6. **Zingen : Gezang 95 : 3 en 4**
7. **Zingen : Gezang 179b**
8. **Dankzegging en voorbede**
9. **Dienst van de offerande**
10. **Slotzang : Gezang 114 : 1, 2en 4**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein, Misschien kent u die gedachte ook wel. Als u bij een begrafenis bent of over een begraafplaats loopt. Dat u nadenkt over de lichamen die daar in de grond liggen. Wat blijft er nu van de lichamen van die mensen? Als de graven geruimd worden na 20 of dertig jaar dan is er al niet veel meer van die lichamen over. Als er nog iets over is. Na 200 jaar is er van de meeste lichamen zo goed als zeker niets meer over. Hoe zullen dan ooit de vergane lichamen op een dag kunnen opstaan uit de dood? Lichamen waar niets meer van over. De moleculen waar dat lichaam ooit uit bestond wie zal ze terug kunnen vinden? Ja, wie over de lichamen die in de grond begraven zijn, of die op zee 'begraven' zijn, nadenkt, kan zich toch niet voorstellen dat die lichamen ooit uit het graf zullen opstaan. Dat is zo ongeloofwaardig. Wat moet je je daar nu bij voorstellen? Dergelijke gedachten zijn niet vreemd. Onder de Joden kon je geleerde mensen vinden, de Sadduceeën, die dit ook niet konden geloven. En als Paulus in Athene is, luisteren de inwoners van Athene geboeid naar zijn betoog. Maar zodra Paulus begint over de opstanding uit de dood, dan haken velen af. Sommige dreven er zelfs de spot mee. Paulus verloor in één keer zijn geloofwaardigheid toen hij daarover begon. En in de gemeente van Korinthe zijn er broeders en zusters die in Jezus Christus geloven als hun Verlosser, maar toch niet uit de voeten kunnen met de opstanding uit de dood. Nu gaat Paulus heel rustig met deze broeders en zusters uit Korinthe om. In andere brieven gebruikt hij sterkere woorden om broeders en zusters te corrigeren. Maar dat neemt niet weg dat het bij de opstanding uit de dood wel om een van de belangrijkste onderwerpen gaat van het christelijke geloof. Een onderwerp waarmee onze hele toekomst valt of staat. Ja, feitelijk valt of staat ons leven er vandaag er ook mee. Want als er geen opstanding uit de dood is, dan zitten we hier onze tijd te verdoen, broeders en zusters. Dan hadden we maar beter, net zoals heel veel andere mensen in Nederland, nog lekker op ons bed kunnen liggen of samen aan tafel van een uitgebreid paasontbijt kunnen genieten.

Paulus loopt de gevolgen na als je niet gelooft in de opstanding van doden. Want als je dat gelooft, zo schrijft Paulus in vers 12, dan kan Christus ook niet zijn opgewekt uit de dood. Let u erop dat Paulus hier 'Christus' schrijft en niet 'Jezus'. Veel gelovigen in Nederland hebben het bijna altijd over Jezus en de naam Christus komt zelden over hun lippen, terwijl we in de Bijbel zien dat de naam Christus bijna zeker zoveel gebruikt wordt als de naam Jezus. Of dit te maken heeft met het verlangen om de Heer meer als

persoon te zien dan Hem te willen zien in zijn hoge ambt, durf ik niet met zekerheid te zeggen, maar het is wel opvallend. Maar Paulus gebruikt hier in 1 Korinthiërs 15 bijna vijftien keer over Christus en maar twee keer gebruikt hij de naam 'Jezus'. En waar hij die naam gebruikt, gebruikt hij hem in combinatie met de naam 'Christus'.

En het gaat hier ook vooral over Christus. De grote ambtsdrager. De ambtsdrager die zijn werk in grote trouw vervuld met het oog op de mensen die aan Hem zijn toevertrouwd door zijn Vader in de hemel. De Zoon van God was naar de aarde gekomen om het werk te vervullen dat zijn Vader Hem had opgedragen. Namelijk om ons de wil van God over onze verlossing bekend te maken. Om als grote hogepriester zijn leven voor onze zonden te geven en ons zo met God te verzoenen. En om als Koning ons te beschermen en te leiden.

Vrijdagavond heb ik u er ook al op gewezen, bij de preek over het verraad van Judas Iskariot, dat Jezus maar niet slechts als een privépersoon heeft geleden. Als een mens onder anderen mensen leed. Nee, Jezus leed vooral als de Gezalfde Knecht van God. Als de Heer van de kerk. Die de zonden van die kerk draagt. Die voor de zonden van die kerk betaalt. Alles doet Jezus ten dienste van de kerk. De mensen die God Hem geschonken heeft om deze te redden. Voor die mensen leed Hij. Voor die mensen stierf Hij.

En deze Christus die omwille en in de uitoefening van zijn ambt op de Goede Vrijdag zijn leven offerde. Die als hogepriester met zijn eigen bloed voor de troon van God is verschenen in de hemel. Die Christus kan niet zijn opgestaan uit de dood als er geen opwekking uit de dood is. En als Christus niet is opgestaan, dan heeft Christus dus niet de straf voor onze volkomen zonden gedragen. Want als Hij deze wel gedragen heeft dan is het niet mogelijk dat God Christus in de dood zou laten. Want als de dood de straf is voor onze zonden, dan mag de dood niet op Christus blijven rusten als Christus echt alle schuld voldaan heeft. Als iemand tot een gevangenisstraf van vier weken is veroordeeld, dan mag hij ook niet langer dan vier weken worden vast gehouden. Zou de overheid dat wel doen, dan gaat de overheid zelf de fout in. En zo is het ook met de dood van Jezus Christus. Hij mag niet in de dood blijven nu Hij God genoegdoening heeft gegeven voor onze zonden. De dood zal Christus moeten loslaten. En als de dood Christus loslaat, dan moet de dood ook al die mensen loslaten die met Christus verbonden zijn.

Paulus heeft is onze tekst dus veel meer op het oog dan de persoon Jezus. Nee, door over Christus te schrijven gaat het dus tegelijkertijd over de kerk van Christus. Maar als doden niet kunnen worden opgewekt uit de dood, dan is niet alleen Christus nog in de dood, maar ook al die mensen die Hij door zijn dood juist wilde vrijkopen en redden van de dood.

En dat verklaart dan ook dat Paulus aan het eind van vers 17 schrijft dat als de Here Christus niet dood is opgewekt wij nog gevangenen van de zonden zijn. Zonder opstanding wordt de macht van de dood als straf op onze zonden niet gebroken. En zonder opstanding zijn we nog in onze zonden. Of zoals het in de NBV wat vrij vertaald is, dan zijn we nog gevangenen van onze zonden. Dan zijn we niet bevrijd van onze zonden en wat nog erger is, dan komen we er ook nooit meer van af. Dan blijven onze tekortkomingen, onze zondige natuur en onze zonden en misstappen ons altijd achtervolgen. Ja, ze zullen zich alleen maar verder opstapelen.

En wat heeft geloven dan nog voor zin? Wat heeft het dan nog voor zin om het contact met God te zoeken? Als er toch geen hoop is dat we ooit vrede met God zullen vinden. Dan betekent het contact met God alleen maar dat je bepaald wordt bij je zonden en het verschrikkelijke oordeel van God daarover. Dan kun je maar beter in ontkenning leven en doen alsof er geen God is. Of jezelf wijsmaken dat God onze zonden door de vingers ziet als je ook maar een beetje goed geleefd hebt. Ook al is dat dan een leugen en zul je dat op een dag ook aan den lijve ondervinden.

Alles staat of valt met uw geloof in de opstanding van de gestorvenen. Het is goed om daar eens echt bij stil te staan. Want dit geloof scheidt dus de mensen in de wereld. Dit geloof maakt het verschil tussen u en ongelovige collega's. Tussen u en ongelovige buuren. Ze geloven misschien wel iets. Dat de ziel voort leeft in iets van een hiernamaals. Of ze geloven misschien in de reïncarnatie. Waarbij de ziel terugkomt in een ander lichaam. Of ze geloven dat het gewoon helemaal over is als een mens sterft.

Maar voor wie niet gelooft, geldt hetzelfde als voor de christen die niet gelooft in de opstanding uit de dood. Dat geloof is nutteloos. Dat geloof heeft geen werkelijke waarde. Want als Christus niet is opgestaan uit de dood dan zijn we niet met Hem opgestaan uit de dood en nog altijd gevangenen van onze zonden.

En Paulus laat dan in vers 18 zien dat het dan zelfs zo is dat mensen die in Christus gestorven, dus die in Christus geloven, toch verloren gaan. Dan zijn dus de broeders en

zusters die door de gemeente begraven zijn toch nog verloren. Dan is er dus geen troost en geen hoop.

Of er hoop is voor mensen, of er troost is als we bij het graf staan van geliefde, dat is dus helemaal afhankelijk van de vraag of de Here Jezus Christus werkelijk is opgestaan uit de dood. En als Hij is opgestaan uit de dood dan is er dus een opstanding van de doden.

De gebeurtenis die wij hier vandaag in de kerk en die in vele andere kerken op aarde vandaag gevierd wordt, is dus van een allesbepalende betekenis. Het beslist over de vraag of er hoop is voor zondige mensen om met God verzoend te worden. Het beslist over de vraag of er toekomst is voor een verloren mensheid. Het beslist over de vraag over de toekomst van u en mij. Het beslist over de vraag of we troost hebben als we bij het graf van geliefden staan. Of dat nu op de begrafenis is of dat we het graf van een geliefde bezoeken.

Pasen. De opstanding van onze Here Jezus Christus is het keerpunt in de geschiedenis van de wereld. Het verdrijft de schaduw die sinds de zondeval over de wereld lag en zet alles in een nieuw licht. Een licht van hoop en troost. Een licht van nieuw leven.

Amen